

TEL JIJ JE KNOPEN MAAR!

(Forget me knot)

Avondvullend spel in twee bedrijven

door

DAVID TRISTRAM

vertaling

Maarten Foeken

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TEL JIJ JE KNOPEN MAAR! - FORGET ME KNOT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DAVID TRISTRAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Julia Zeinfeld

Inspecteur Monroe

Robert

Samantha

EERSTE BEDRIJF

Een telefoon rinkelt in een spotlight. Deze wordt na enige tijd beantwoord door een zeer geprikkelde Julia, die naar voren komt en onderwijl een peignoir om zich heen slaat. Aan de andere kant van het toneel, in een andere spotlight staat inspecteur Monroe, die de oproep doet.

Julia: Ja, ja, ik kom er aan! Ja?

Monroe: Mevrouw Zeinfeld?

Julia: Ja.

Monroe: Mevrouw Julia Zeinfeld?

Julia: Wie bent u?

Monroe: Mevrouw Zeinfeld, u spreekt met inspecteur Monroe van de Leicester politie.

Julia: Politie?

Monroe: Neemt u mij niet kwalijk, dat ik u zo vroeg stoer, mevrouw Zeinfeld. Luister, er is niets om bezorgd over te zijn....

Julia: *(valt in de reden, kijkt op haar horloge)* Zeg, het is zes uur in de morgen!

Monroe: Daar ben ik mij van bewust, maar ik dacht dat u het toch moest weten.

Julia: Weten wat?

Monroe: Mevrouw Zeinfeld, ik denk... dat wij uw echtgenoot hebben gevonden.

Julia: Ik wist niet, dat ik hem kwijt was.

Monroe: *(zucht)* Oh, is uw echtgenoot op dit moment dan bij u?

Julia: Mijn echtgenoot is weg voor zaken. Hij zal niet voor zaterdag terug zijn. Zeg, wat is er verdomme aan de hand?

Monroe: Help me even, mevrouw Zeinfeld. Wilt u uw echtgenoot beschrijven?

Julia: Ja, hij is een ontrouwe klootzak... waarom?

Monroe: Ik bedoel eigenlijk hoe hij er uit ziet!

Julia: Hij ziet er uit als een ontrouwe klootzak!

Monroe: Toe nou, mevrouw Zeinfeld.

Julia: Bent u serieus?

Monroe: Heel erg serieus.

Julia: Hij is lang, ongeveer één meter tachtig, slank, kort donker haar.

Monroe: Juist, dan denk ik toch dat hij hier op dit moment bij ons is.

Julia: Waar is dat?

Monroe: In Leicester.

Julia: Leicester? Wat verdomme doet hij daar in Leicester! Hij hoort in Blackpool te zijn.

Monroe: Mevrouw Zeinfeld, uw echtgenoot is vanochtend vroeg door een van mijn mensen opgepakt. Eerst dachten we, dat hij dronken was.

Julia: Hij drinkt niet.

Monroe: Nee, nou goed, we hebben de dokter er even naar laten kijken en het lijkt er op, dat hij zijn geheugen kwijt is.

Julia: Zijn geheugen kwijt?

Monroe: Hij weet niet meer...

Julia: Ik weet heus wel, wat dat betekent!

Monroe: Het lijkt er op, dat hij een klap op zijn hoofd gehad heeft. Niet erg ernstig, maar hij kan het zich niet herinneren... eigenlijk kan hij zich helemaal niets herinneren.

Julia: Zeg, als dit een of andere misselijke grap is...

Monroe: Het is geen grap, dat kan ik u verzekeren. Ik denk, dat het goed is, als u zo snel mogelijk hier naar toe komt.

Julia: Waar naar toe?

Monroe: Leicester.

Julia: Dat is verdomme wel een rot eind.

Monroe: Ik kan er niets aan doen.

Julia: Luister, als u zegt, dat hij zich niets kan herinneren...

Monroe: Ik bedoel, dat hij zich niets kan herinneren, dat wil zeggen, dat hij niet kan uitleggen, wat hij in Leicester aan het doen was, hoe hij hier gekomen is, zijn adres...

Julia: Dit is belachelijk! Ik bedoel, Robert is op zijn best een gedrogeerde idioot, maar zelfs dan weet hij zijn eigen adres nog wel.

Monroe: Mevrouw Zeinfeld. Hij weet niet eens zijn eigen naam! Hij weet niet wie hij is.

Julia: Jezusmina!

Monroe: Alles wat we van hem weten staat in zijn zakagenda. We hebben u echt hier nodig.

Julia: Waar bent u dan?

Monroe: Ik ben op het politiebureau van Leicester. Recht tegenover het stadhuis.

Julia: *(met een zucht)* Ik ben er morgenmiddag. *(ze gooit de telefoon neer en laat Monroe daardoor verbijsterd achter)*

Monroe: Haast je absoluut niet, hoor! *(spot op Monroe gaat uit)*

Julia: Wat verdomme doet die daar nu in Leicester? *(spot op Julia gaat ook uit)*

Het is de volgende morgen. Monroe komt op met een telefoon in zijn hand en is druk bezig met nummers in te toetsen en te luisteren. Hij probeert de pincode te kraken. Het resultaat wordt versterkt weergegeven: Welkom bij het antwoordapparaat van Orange. Typ uw pincode in en sluit af met een hekje. Vijf, negen, twee, vier is niet het goede nummer. Zeven, een, twee, negen is niet het goede nummer. Acht, drie, een, negen, zeven, twee, vier, vier, negen, zes, negen, zeven, een, zeven, zeven, zeven, zeven is niet het... *(dan begeeft de batterij het duidelijk)*

Monroe: Verdomme, ook dat nog. Dit is zwaar klote. *(hij pakt zijn bureautelefoon en drukt een internationaal nummer. Geen antwoord. Een andere telefoon kan in een andere ruimte gehoord worden. Hij doet de deur open en schreeuwt)* Neem verdomme die telefoon op, George! *(hij smijt de deur weer dicht en pakt opnieuw de telefoon en belt opnieuw. Andere telefoon rinkelt. Na enkele ogenblikken houdt de andere telefoon op. Monroe giftig)* Dank je, George. Ik wil dat je voor mij een batterijoplader haalt voor een Nokia nk502. Wat? Het is een telefoon! Ik weet ook niet waar je die kan kopen! Probeer de winkel op de hoek, nee, natuurlijk niet bij de groenteboer! Die is op de andere hoek. Ja, George, daarom zit ik hier en jij daar! *(hij smijt de telefoon neer en begint weer met de mobiele telefoon te prutsen. Onmiddellijk gaat de telefoon op zijn bureau. Hij is geheel verbaasd en probeert via de mobiele telefoon te spreken, totdat hij door krijgt dat het de andere telefoon is. Neemt op)* Monroe! Het werd verdomme tijd. Oké. Stuur haar maar naar binnen. Ah, mevrouw Zeinfeld. *(hij steekt een hand uit, maar dat wordt genegeerd)*

Julia: Waar in deze gore negorij wordt er verondersteld, dat je kan parkeren?

Monroe: Eh, welkom in Leicester!

Julia: Vijf en twintig minuten ben ik in deze nachtmerrie van een stad aan het rondrijden!

Monroe: Het kan een beetje tegenzitten. Het is ook eenrichtingsverkeer.

Julia: Ja, één richting naar de hel!

Monroe: Ik veronderstel, dat het uiteindelijk toch gelukt is?

Julia: Precies op het trottoir van dit gebouw.

Monroe: *(zucht, pakt de telefoon en drukt een nummer)* Wat voor een auto is het?

Julia: Een Mercedes sport. Een cabriolet! *(Monroe springt weer op van woede, als de telefoon niet aan de andere kant wordt opgenomen. Hij gooit de deur open en schreeuwt naar George)*

Monroe: George, er staat een Mercedes cabriolet buiten geparkeerd. Zorg er voor, dat er geen klem op komt, ja, dank je. O, en doe dat niet met die telefoon, ja, ik weet, dat je het expres doet. Denk er aan, er gaat hier binnenkort iets veranderen! George! Let op mijn woorden! *(smijt de deur weer dicht. Monroe ineens geheel kalm)*
Oké, mevrouw Zeinfeld. Laten we eerst even de formaliteiten afhandelen. Herkent u deze? *(hij houdt een bos sleutels omhoog)*

Julia: Die zijn van hem.

Monroe: En de zakagenda?

Julia: Ja, die is ook van Robert. Kijk maar: de vijfde maart. Opgestaan en tanden gepoetst. De man is doordrenkt van charisma. Een van de voordelen van het zijn van een accountant.

Monroe: Dus het is uw echtgenoot.

Julia: Er is geen reden om daar steeds op terug te komen.

Monroe: Oh, en dit is zijn mobiele telefoon?

Julia: Het lijkt er op.

Monroe: Weet u toevallig zijn pincode?

Julia: Ik weet niet eens het nummer, ik bel hem nooit. Hoezo?

Monroe: Er staat een berichtje op. Ik dacht zo, dat het ons zou kunnen helpen te achterhalen wat er gebeurd is. *(Monroe eet intussen een broodje, waardoor de laatste zin nauwelijks te verstaan is)*

Julia: Wat!?

Monroe: Ik zei, misschien kan die boodschap ons te helpen te begrijpen wat er gebeurd is.

Julia: En wat heeft u dan in uw mond?

Monroe: Dat is mijn lunch.

Julia: Dat helpt niet echt om uw verstaanbaarheid te verbeteren!

Monroe: Weet u nu zijn nummer of niet?

Julia: Nee!

Monroe: Meestal is het een viercijferig nummer.

Julia: Wel, rekeninghoudend met de creativiteit van mijn echtgenoot zou ik kiezen voor 1, 2, 3, 4.

Monroe: Heb ik geprobeerd.

Julia: De eerste vier nummers van het nummer?

Monroe: Ook geprobeerd!

Julia: Geboortedatum?

Monroe: Niks.

Julia: Mijn hemel! Waarom vraagt u het niet aan hem?

Monroe: Gegeven zijn probleem om zijn eigen naam te herinneren dacht ik het geluk te kunnen afdwingen. (*biedt haar een sandwich aan*) Ei met sterrekeraars?

Julia: Nee, dank u wel.

Monroe: Nou goed, u wilt het niet. Toch?

Julia: Wat bedoelt u daar nu weer mee.

Monroe: Ik heb toevallig uw adres ontdekt.

Julia: En? Wat is daarmee?

Monroe: Wentworth Estate. Erg aardig. Niet bepaald hutje mutje daar. Meer kaviaar dan schelvis neem ik aan?

Julia: Sorry, ik zal niet bij de sociale dienst aankloppen.

Monroe: Arendsoog. Laat me even denken. Is dat niet dat grote witte gebouw met het groene dak, dat uitkijkt over de golfbaan?

Julia: Hoe weet u dat?

Monroe: O, geloof het of niet, maar dat gebied was zes jaar lang mijn district.

Julia: Zo?

Monroe: Ja, wat is de wereld toch klein, nietwaar?

Julia: Klein, maar ook saai.

Monroe: Ik ben twee weken geleden overgeplaatst.

Julia: Wat hebt u gedaan? De hoofdinspecteur vermoord?

Monroe: Promotie.

Julia: Van Wentworth naar Leicester. Interessante definitie van promotie.

Monroe: Ongebruikelijke naam, Zeinfeld. Bestaat er toevallig geen verband met Uitgeverij Zeinfeld?

Julia: Ja. Maar ik denk, dat u dat al wel wist.

Monroe: Doen ze niet iets met pornografie?

Julia: Het is geen pornografie.

Monroe: Evengoed brengt het heel wat geld in het laatje.

Julia: Er is niets obscener dan een jaloerse politiemann.

Monroe: Dus Victor Zeinfeld zou...

Julia: Mijn vader

Monroe: Uw vader?

Julia: Ja.

Monroe: Geen schoonvader?

Julia: Inderdaad.

Monroe: Is het niet gebruikelijk om de naam van de echtgenoot over te nemen bij het huwelijk?

Julia: Niet als je naam Zeinfeld is en die van hem Smith.

Monroe: Juist ja. Goed, ik zal hem gaan halen.

Julia: Kan je hem niet vasthouden?

Monroe: Tussen twee haakjes, ik geloof niet, dat jullie goed met elkaar kunnen opschieten.

Julia: U bent de detective.

Monroe: Luister. Ik heb hem niet verteld, dat u hier bent. De dokter zei, dat een of andere visuele stimulus zou kunnen helpen om zijn geheugen terug te krijgen. Ik denk zelf, dat het beter is om hem gewoon hier te halen en dan maar kijken wat er gebeurt.

Julia: Goed hoor. Ik zal hem stevig stimuleren.

Monroe: Er is nog één ding. Ik ben er niet zeker van.

Julia: Waarvan?

Monroe: Heeft uw echtgenoot wel eens aan toneel gedaan?

Julia: Toneel?

Monroe: Amateur toneel of zoiets?

Julia: Inspecteur, het meest creatieve wat mijn echtgenoot ooit gedaan heeft was vleesjus knoeien op zijn das. Waarom vraagt u dat?

Monroe: Ik wil eerlijk zijn.

Julia: Een eerlijke politieman, dat is een nieuwtje.

Monroe: Ik ben niet helemaal overtuigd van dat geheugenverlies.

Julia: Wat bedoelt u daarmee?

Monroe: Is er met hem zoiets al eerder voorgevallen?

Julia: Wat? Geheugenverlies? O ja, geboortes, verjaardagen, dat gebeurt voortdurend.

Monroe: Maar echt alles vergeten? De dokter zegt, dat dat zeer ongebruikelijk is.

Julia: U zei, dat hij een klap op zijn hoofd gehad heeft.

Monroe: Ja, dat wel, maar...

Julia: Dus u wilt beweren, dat hij doet alsof?

Monroe: Het blijft een mogelijkheid.

Julia: Waarom zou hij dat doen?

Monroe: Ik hoopte, dat u mij dat zou kunnen vertellen.

Julia: Sorry.

Monroe: Misschien ben ik wel een oude cynische politieman.

Julia: Dat lijkt mij ook een veel betere verklaring.

Monroe: Ik ga hem halen. Wilt u mij een plezier doen? Laat mij het woord doen, totdat we uitgezocht hebben hoe het zit.

Julia: U bent de politieman. *(Monroe verdwijnt, maar keert even later weer terug met Robert Zeinfeld)*

Monroe: Robert, hier is iemand, die ik graag aan je voor wil stellen.

Robert: Hoe maakt u het? *(Julia kijkt hem spottend aan. Monroe neemt Robert terzijde en fluisteren met elkaar)*

Monroe: En?

Robert: En wat?
Monroe: Herkent u deze dame?
Robert: Zou dat moeten?
Monroe: Herken je haar?
Robert: Zou dat moeten?
Monroe: Ja of nee!
Robert: Nee!
Monroe: Weet je het zeker?
Robert: Ja.
Monroe: Het zou wel moeten.
Robert: Wie is het?
Monroe: Het is mevrouw Zeinfeld.
Robert: Mooi.
Monroe: Het is uw vrouw.
Robert: *(schreeuwt plotseling)* Mijn vrouw?
Monroe: Ik ben bang van wel.
Julia: Hartelijk dank!
Monroe: Nee, zo bedoelde ik het niet...
Robert: *(wijst)* Maar deze vrouw... *(neemt Monroe terzijde en fluistert)* betekent helemaal niets voor mij.
Monroe: Dat is niet ongebruikelijk met echtgenotes.
Julia: Inspecteur...
Monroe: Alstublieft, laat het aan mij over.
Robert: Ik moet u nu even privé spreken.
Monroe: Goed, kom maar mee.
Julia: Inspecteur!
Monroe: Ik ben zo terug. *(Robert en Monroe verlaten het toneel en laten Julia wat bezorgd achter. Deze pakt haar mobiele telefoon en drukt een nummer in)*
Julia: Hallo? Benny? Je spreekt met Julia Zeinfeld. Luister, ik zou willen, dat je mij een plezier doet... *(dan valt het licht weg op Julia en op een andere plaats op het toneel zijn Monroe en Robert aan het discussiëren. Spot op die twee mannen)*
Robert: Inspecteur, dat is mijn vrouw niet.
Monroe: Hoe weet je dat?
Robert: Zij is mijn type niet.
Monroe: Echtgenotes zijn dat nooit.
Robert: Ik zeg het u. Ik zou die vrouw nooit getrouwd hebben.
Monroe: En wat is uw type dan wel?
Robert: Dat weet ik niet, maar zij is het niet. Ze is mij te... agressief.
Monroe: Maar ze zei helemaal niets!
Robert: Ze zag er agressief uit.

Monroe: En ze is ook heel erg rijk.

Robert: Dat is nauwelijks relevant. Hoe rijk? *(Monroe stopt een stuk chocola in zijn mond en is daardoor nauwelijks te verstaan)*

Monroe: Ze rijdt in een Mercedes.

Robert: Wat?

Monroe: Zij rijdt in een Mercedes.

Robert: Een Mercedes?

Monroe: Mmmm.

Robert: Welk type?

Monroe: Truffel.

Robert: Een Mercedes truffel?

Monroe: Een Mercedes cabriolet. En ze woont in een enorm huis in Wentworth. Haar vader is Victor Zeinfeld, een uitgever en miljonair. En jij zegt, dat het je vrouw niet is?

Robert: Ik denk er over na.

Monroe: Kijk, jij hebt Zeinfeld's zakagenda, zijn telefoon en zijn sleutels. Mevrouw Zeinfeld heeft u in detail beschreven, via de telefoon, dus voordat ze hier was. Nu zegt ze dat u het bent. Ik geloof niet, dat er nog enige twijfel over uw identiteit bestaat. U bent Robert Zeinfeld.

Robert: U zegt het.

Monroe: Zij zegt het.

Robert: Dus iedereen zegt het.

Monroe: U bent Zeinfeld en die vrouw daar, of je er nu van houdt of haar haat, is uw extreem rijke echtgenote.

Robert: Ik haat haar niet, ik ken haar alleen niet.

Monroe: Uw geheugen komt heus wel terug.

Robert: Geweldig en dan kom ik er achter dat ik haar haat.

Monroe: U kunt zich wellicht ook herinneren, dat u van haar houdt.

Robert: Dat betwijfel ik.

Monroe: Waarom?

Robert: Omdat zij mijn type niet is.

Monroe: Beginnen we weer opnieuw?

Robert: Bent u getrouwd?

Monroe: Ja.

Robert: Is zij uw type?

Monroe: De hemel mag het weten. Ik zie haar nauwelijks.

Robert: Oh, u bent gescheiden.

Monroe: Alleen al door ons beroep.

Robert: Hoezo?

Monroe: Zij is een dokter. Ik ben een politieman. Soms ontmoeten we elkaar als iemand is neergestoken. Ik hoopte vanavond een half uur met haar samen te zijn, maar nu zit u hier.

Robert: Houdt u van haar?

Monroe: Wat?

Robert: Houdt u van uw vrouw?

Monroe: Lazer op!

Robert: Niet erg leuk, is het wel, als iemand in je emoties zit te snuffelen?

Monroe: O help, nu word ik ondervraagd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto